

Sygn. akt VI W 5801/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech SAWICKI

Protokolant Aleksandra DZIAŁAK

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2015 roku,

sprawy przeciwko **M. S.**

synowi W. i B.,

urodzonemu (...) we W.,

obwinionego o to, że:

(1) w dniu 01 sierpnia 2014 roku o godz. 11:45 we W. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży w (...) o wartości 109 złotych czym działał na szkodę (...) S.A.; (2) w dniu 11 sierpnia 2014 roku o godz. 00:45 we W. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży dwóch opakowań k. (...) T. o łącznej wartości 4,98 złotych czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.; (3) w dniu 30 lipca 2014 roku około godz. 21:00 we W. na pl. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży słuchawek m-ki S. (...) o wartości 249 złotych, ponadto posiadał przy sobie narzędzie do dokonywania kradzieży w postaci torby wykonanej z folii aluminiowej; (4) w dniu 27 lipca 2014 roku o godz. 15:29 we W. na ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży w (...)i dwóch sztuk n. w.o łącznej wartości 129,97 złotych czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.;

tj. o wykroczenie z art. 119§1 kw, wykroczenie z art. 119§1 kw, wykroczenie z art. 119§1 kw, wykroczenie z art. 119§1 kw i wykroczenie z art. 129§2 kw:

I. uznaje obwinionego M. S. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w części wstępnej wyroku, tj. za winnego 4 (czterech) wykroczeń z art. 119§1 kw oraz wykroczenia z art. 129§2 kw i za to na podstawie art. 119§1 kw w zw. z art. 9§2 kw wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

II. na podstawie art. 129§3 kw orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotu opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/673/14 (karta 13 akt dołączonych VI W 5803/14) oraz zarządza jego zniszczenie;

III. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, w tym zwalnia go od opłaty.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. S. w dniu 01 sierpnia 2014 roku około godz. 11:45 wszedł na teren Sklepu (...) we W. przy ul. (...), gdzie działając z góry powziętym zamiarem dokonał kradzieży w (...) o wartości 109 złotych. Ustalono, iż obwiniony w krytycznym czasie po wejściu na teren Sklepu (...) wziął do ręki przedmiotową (...)wraz z opakowaniem, po czym położył ją przy wejściu do Sklepu na palecie ze słoikami – następnie M. S. przekroczył linię kas bez zakupów, po czym

wziął przedmiotową (...)ze wskazanej palety i opuścił z nią teren Sklepu. Ustalono także, iż przedmiotowe zdarzenie zostało zarejestrowane przez kamery przemysłowe Sklepu (...), natomiast obwiniony został ujęty przez pracownika ochrony R. N. w dniu 07 sierpnia 2014 roku, kiedy ponownie pojawił się w Sklepie (...) i został rozpoznany jako sprawca kradzieży z dnia 01 sierpnia 2014 roku. Po wezwaniu na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji M. S. przyznał się w ich obecności do dokonania kradzieży przedmiotowej w (...) w dniu 01 sierpnia 2014 roku.

Obwiniony M. S. w dniu 11 sierpnia 2014 roku około godz. 00:45 przebywał na terenie Hipermarketu (...) we W. przy ul. (...), gdzie działając z góry powziętym zamiarem dokonał kradzieży artykułów spożywczych, tj. dwóch opakowań k. (...) T. o łącznej wartości 4,98 złotych. Ustalono, iż w krytycznym czasie obwiniony przebywając na terenie Hipermarketu (...) dokonał konsumpcji wskazanych artykułów spożywczych, po czym został ujęty przez pracowników ochrony Hipermarketu i przekazany przybyłym na miejsce zdarzenia funkcjonariuszom Policji – przy czym wobec policjantów M. S. przyznał się do dokonania kradzieży dwóch opakowań k. (...)w krytycznym czasie.

Obwiniony M. S. w dniu 30 lipca 2014 roku około godz. 21:00 przebywał na terenie Sklepu (...) w Galerii (...) we W., gdzie działając z góry powziętym zamiarem dokonał kradzieży słuchawek m-ki S. (...) o wartości 249 złotych – ponadto obwiniony w krytycznym czasie posiadał przy sobie narzędzie służące do dokonywania kradzieży sklepowych w postaci torby wykonanej (wyklejonej) z folii aluminiowej. Ustalono, iż M. S. schował wskazane słuchawki do wskazanej torby, po czym próbował opuścić teren Sklepu bez uiszczenia zapłaty – następnie obwiniony został ujęty przez pracowników ochrony po przekroczeniu linii kas.

Obwiniony M. S. w dniu 27 lipca 2014 roku około godz. 15:29 przebywał na terenie Hipermarketu (...) we W. przy ul. (...), gdzie działając z góry powziętym zamiarem dokonał kradzieży w. (...)i dwóch sztuk n. w.o łącznej wartości 129,97 złotych. Ustalono, iż obwiniony schował wskazane towary do swojej torby podręcznej, po czym opuścił teren Hipermarketu bez uiszczenia zapłaty. Następnie M. S. został ujęty przez pracowników ochrony już za linią kas i doprowadzony do pomieszczenia ochrony – tam obwiniony dobrowolnie wyjął ze swojej torby wskazane przedmioty i oddał je pracownikom ochrony, także nie kwestionując swojego sprawstwa odnośnie przedmiotowej kradzieży.

(dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego, karta 5 akt głównych i karta 8 akt załączonych VI W 5804/14; zeznania świadka M. K., karta 50 akt głównych i karta 9 akt załączonych VI W 5802/14; zeznania świadka S. P., karta 50 akt głównych; zeznania świadka M. L., karta 50 akt głównych i karta 14 akt załączonych VI W 5804/14; zeznania świadka R. N., zapis audio-video rozprawy z dnia 12 maja 2015 roku oraz karta 13 akt głównych; także: policyjne notatki urzędowe z akt głównych i akt dołączonych dotyczące ujęcia obwinionego; protokół ujęcia obwinionego, karta 7 akt głównych; zapis monitoringu Sklepu (...) na płycie CD-R dotyczący zdarzenia z dnia 01 sierpnia 2014 roku, karta 17 akt głównych; notatka z ujęcia osoby, karta 5 akt załączonych VI W 5802/14; zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia, karta 5 akt załączonych VI W 5803/14; protokół zatrzymania rzeczy, karty 6-10 akt załączonych VI W 5803/14 i notatka z ujęcia osoby, karta 5 akt załączonych VI W 5804/14)

M. S. ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu i utrzymuje się z prac dorywczych. Stan rodzinny – kawaler, bezdzietny. Obwiniony był uprzednio (w 2010 roku) karany sądownie za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) – ponadto M. S. był uprzednio wielokrotnie karany przez Tutejszy Sąd za dokonywanie kradzieży sklepowych na terenie dzielnic W. i W., tj. za wykroczenia z art. 119§1 Kodeksu wykroczeń.

(dowód: dane osobo-poznawcze, karta 5 akt głównych; informacja z Krajowego Rejestru Karnego, karty 19-20 akt głównych; zapisek urzędowy dotyczący karalności obwinionego za wykroczenia w VI Wydziale Karnym Tutejszego Sądu, karta 37V akt głównych; także informacje znane Sądowi z urzędu)

M. S. w toku czynności wyjaśniających został przesłuchany odnośnie zdarzenia z dnia 01 sierpnia 2014 roku (czyli kradzieży dokonanej w Sklepie (...) we W. przy ul. (...)) oraz odnośnie zdarzenia z dnia 27 lipca 2014 roku (czyli

kradzieży dokonanej w Hipermarkecie (...) we W. przy ul. (...)). Odnośnie pierwszego zdarzenia (z dnia 01.08.2014r.) obwiniony zaprzeczył swojemu sprawstwu i złożył wyjaśnienia niezgodne z ustalonym stanem faktycznym – jednakże M. S. nie zakwestionował okoliczności, iż w dniu 01 sierpnia 2014 roku faktycznie przebywał na terenie Sklepu (...) i tam wziął pudełko po w. (...), które „było mi (...) potrzebne do w. (...), którą miałem w domu”. Obwiniony nie zakwestionował także, że nie przeszedł z „pustym pudełkiem” przez linię kas, tylko zostawił je przy wyjściu ze Sklepu i zabrał ze sobą chwilę później. Odnośnie drugiego zdarzenia (z dnia 27.07.2014r.) M. S. przyznał się do kradzieży wkrętaka, ale nie do kradzieży narzędzi wielofunkcyjnych – przy czym obwiniony nie zakwestionował, że wziął z półki „dwa pudełka”, a w jednym z nich faktycznie znalazł narzędzie wielofunkcyjne – przy czym drugie pudełko rzekomo miało być puste.

M. S. - wezwany prawidłowo przez awizo (vide: karty 51 i 55 akt głównych) - nie stawiał się ani na rozprawę w dniu 24 marca 2015 roku, ani też na rozprawę w dniu 12 maja 2015 roku – dlatego też Tutejszy Sąd na obu wskazanych terminach przeprowadził rozprawę zaocznie uznając, iż osobista obecność obwinionego w toku przewodu sądowego nie jest niezbędna.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując wnikliwej oceny zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy uznał, iż sprawstwo oraz wina M. S. odnośnie wszystkich zarzucanych mu czynów (czyli czterech wykroczeń z art. 119§1 Kodeksu wykroczeń oraz wykroczenia z art. 129§2 Kodeksu wykroczeń) są oczywiste, jednoznaczne i nie mogą budzić żadnych wątpliwości.

Analizując zebrany w niniejszej sprawie materiał procesowy Tutejszy Sąd nie traci z pola widzenia, iż w sposób aż nadto jednoznaczny i przekonujący świadczy on o sprawstwie obwinionego odnośnie wszystkich przedmiotowych wykroczeń – jest także oczywistym, iż odnośnie wszystkich czynów zarzucanych osobie obwinionego M. S. działał z góry powziętym zamiarem. Podkreślić w tym miejscu należy, iż zeznania wszystkich przesłuchanych świadków jawią się jako logiczne i spójne oraz całkowicie korespondują z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, tj. dowodami z powołanych dokumentów. Tym samym stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości. Zważyć także należy, iż świadkowie M. K., S. P., M. L. oraz R. N. są dla obwinionego osobami obcymi – nie mają oni zatem żadnego powodu ani interesu w celowym podawaniu okoliczności niezgodnych z prawdą. Ponadto istotne znaczenie ma okoliczność, iż odnośnie zdarzenia z dnia 01 sierpnia 2014 roku i zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2014 roku M. S. w obecności policjantów potwierdził swoje sprawstwo odnośnie przedmiotowych kradzieży sklepowych – odnośnie zdarzenia z dnia 27 lipca 2014 roku obwiniony dobrowolnie wydał pracownikom ochrony skradzione przedmioty, natomiast odnośnie zdarzenia z dnia 30 lipca 2014 roku M. S. został ujęty ze skradzionym towarem schowanym w torbie przeznaczonej do dokonywania kradzieży sklepowych (nie można tym samym w żaden sposób uznać, iż przypadkiem „zapomniał” za niego zapłacić). Dlatego też Tutejszy Sąd nie może mieć najmniejszych wątpliwości co do sprawstwa i winy umyślnej osoby obwinionego – co do wszystkich zarzucanych mu czynów.

Analizując wyjaśnienia M. S. Sąd Rejonowy dał wiarę jego twierdzeniom wyłącznie odnośnie okoliczności niespornych. W pozostałym zakresie w przekonaniu Tutejszego Sądu twierdzenia obwinionego stanowią tylko i wyłącznie przyjętą przez jego osobę mało przekonującą linię obrony – zwłaszcza linia obrony M. S. odnośnie zdarzenia z dnia 01 sierpnia 2014 roku jawi się jako skrajnie niewiarygodna, a wręcz naiwna. Jest przecież oczywistym, iż obwiniony mógłby bezpłatnie otrzymać puste pudełko po wiertarce, gdyby tylko poprosił o taką możliwość pracowników Sklepu (...) i nie musiałby wynosić go ukradkiem. Ponadto M. S. nie był w stanie logicznie i przekonująco wyjaśnić, dlaczego (odnośnie zdarzenia z dnia 27 lipca 2014 roku) po ujęciu przez pracowników ochrony dobrowolnie wydał im zarówno skradziony wkrętak, jak i dwa skradzione narzędzia wielofunkcyjne. Tutejszy Sąd nie traci także z pola widzenia, iż w toku przewodu sądowego nie przeprowadzono praktycznie żadnego dowodu mogącego świadczyć o niewinności obwinionego lub mogącego wzbudzić jakiejkolwiek wątpliwości odnośnie sprawstwa jego osoby odnośnie wszystkich przedmiotowych wykroczeń.

Wina M. S. polega na tym, że mając w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem celowo zdecydował się złamać prawo i czterokrotnie dokonać zaboru cudzej własności – w dniu 30 lipca 2014 roku posługując się dodatkowo torbą przeznaczoną do dokonywania kradzieży sklepowych. Jest dla Sądu Rejonowego oczywistym, iż obwiniony w krytycznym czasie za każdym razem działał z góry powziętym zamiarem kradzieży i swoim zachowaniem czterokrotnie wyczerpał ustawowe znamiona czynu stypizowanego przez ustawodawcę w art. 119§1 Kodeksu wykroczeń. Ustawowe znamię kradzieży z art. 119§1 Kodeksu wykroczeń określa zachowanie się sprawcy, które polega na zaborze cudzego mienia. Zabór zaś polega na wyjęciu tego mienia spod władztwa jednej osoby i przyjęcie go we władztwo osoby sprawcy. Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie i doktrynie poglądem podmiotową cechą kradzieży jest zabór w celu przywłaszczenia, czyli chęć włączenia kradzionego mienia do majątku sprawcy lub postępowania z nim jak z własnym. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 stycznia 1986 roku (II KR 343/87, OSNKW 1988, nr 7-8, poz. 55) stwierdził, iż kradzież dokonywana jest w chwili zaboru, tj. objęcia przedmiotu wykonawczego we władztwo sprawcy, a dalsze losy mienia oraz dalsze zamiary sprawcy względem niego są obojętne z punktu widzenia oceny prawnej. Ponadto M. S. w dniu 30 lipca 2014 roku posługując się torbą przeznaczoną do dokonywania kradzieży sklepowych (tzw. wyklejanką) wyczerpał także ustawowe znamiona czynu stypizowanego przez ustawodawcę w art. 129§2 Kodeksu wykroczeń.

Uznając M. S. za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, Sąd Rejonowy wymierzył obwinionemu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu, uznając ją za w pełni adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości przedmiotowych wykroczeń. Jako okoliczności obciążające przyjęto przede wszystkim wielokrotną uprzednią karalność obwinionego za kradzieże sklepowe na terenie miasta W. oraz wysoki stopień społecznej szkodliwości takich czynów. Niewątpliwie okolicznością obciążającą jest także głęboka demoralizacja M. S. przejawiająca się przede wszystkim wysoce lekceważącym stosunkiem obwinionego do obowiązującego porządku prawnego. Tutejszy Sąd analizując okoliczności niniejszej sprawy odniósł nieodparte wrażenie, iż M. S. nie potrafi zrozumieć naganności swojego dotychczasowego zachowania jako (nazywając rzecz po imieniu) pospolitego złodzieja, który z dokonywania kradzieży sklepowych uczynił swój sposób na życie. Sąd Rejonowy nie może także tracić z pola widzenia społecznego poczucia sprawiedliwości oraz zasady trafnej represji karnej – należy w tym miejscu z całą stanowczością podkreślić, iż obwiniony nie jest tzw. przestępcą przypadkowym, a jego zachowanie w krytycznym czasie (za każdym razem) było zborne i przemyślane. Ponadto zważyć należy, iż M. S. dokonywał kradzieży wartościowych przedmiotów w celu ich późniejszego spieniężenia – tylko odnoście kradzieży artykułów spożywczych w dniu 11 sierpnia 2014 roku można zaryzykować opinie, iż obwiniony po prostu był wtedy głodny (co oczywiście nie stanowi dla niego żadnego usprawiedliwienia). Zgodnie z zasadami słuszności i społecznym poczuciem sprawiedliwości, wobec osób zdemoralizowanych i notorycznych złodziei sklepowych żadnego pobłażania ani wyrozumiałości ze strony wymiaru sprawiedliwości w żadnym przypadku być nie może i po prostu nie będzie – zwłaszcza gdy dokonywanie kradzieży sklepowych staje się dla sprawcy stałym źródłem utrzymania. Dlatego też Sąd Rejonowy uznał, iż wobec obwinionego nie zachodzą praktycznie żadne okoliczności łagodzące, a zwłaszcza te określone przez ustawodawcę w przepisie art. 33§3 Kodeksu wykroczeń.

Ustawodawca w art. 35 Kodeksu wykroczeń określa wyjątkowy charakter kary aresztu, ale w ocenie Tutejszego Sądu ta właśnie kara będzie wobec M. S. karą najwłaściwszą. Być może kolejny pobyt obwinionego w zakładzie karnym pozwoli mu w końcu zrozumieć i przyjąć do wiadomości, że kradzież nie popłaca, a kolejne naruszenia porządku prawnego spotkają się z ostrą i zdecydowaną reakcją wymiaru sprawiedliwości. Dlatego w ocenie Sądu Rejonowego tylko bezwzględna kara aresztu może spełnić swoje cele i zadania w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej. Tutejszy Sąd uznał ponadto, że taka kara orzeczona wobec M. S. jest najbardziej celowa również ze względu na wymogi prewencji ogólnej, a w środowisku obwinionego (nazywając rzecz po imieniu - osób z marginesu społecznego) zostanie zrozumiana jako sprawiedliwa odплата za czyn zabroniony i ostrzeżenie przed dopuszczaniem się kolejnych kradzieży sklepowych. Z wyżej opisanych względów Sąd Rejonowy nie widział również żadnej możliwości zastosowania wobec obwinionego sankcji karnej o charakterze wolnościowym – z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością M. S. nie wykonałby orzeczonej wobec jego osoby kary ograniczenia wolności z braku odpowiedniej motywacji; ponadto taka

kara mogłaby być w odbiorze społecznym uznana za nazbyt pobłażliwą i nieadekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości przedmiotowych wykroczeń.

Orzekając o kosztach postępowania Tutejszy Sąd mimo opisanych wyżej okoliczności obciążających uznał jednak za zasadne zastosować wobec M. S. dyspozycję art. 624§1 k.p.k. i zwolnić go w całości od ponoszenia tychże kosztów uznając, że konieczność uiszczenia tychże kosztów byłaby dla osoby obwinionego nazbyt uciążliwa ze względu na sytuację osobistą i majątkową. Jednocześnie Sąd Rejonowy orzekł z urzędu przepadek na rzecz Skarbu Państwa torby przeznaczonej do dokonywania kradzieży sklepowych (tzw. wyklejanki), którą M. S. posłużył się w dniu 30 lipca 2014 roku przy dokonywaniu kradzieży w Sklepie (...) we W. w Galerii (...) – wskazany dowód rzeczowy został uprzednio zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji.